

Writer-reader Interaction in Written Discourse: A Parallel Corpus-based Investigation of English-Persian Translation of Metadiscourse Features in Legal and Political Texts

Mehrdad Vasheghani Farahani
Leipzig University, GERMANY
mehrdadfarahani1365@gmail.com

ABSTRACT

Metadiscourse features are the elements by which interactions between writer and reader and between speaker and audience are constructed, established, and directed. These features as the writer- reader interaction (s) belong to the second level of meaning and have nothing to do with the content of the message as the first level of meaning. Considering this dichotomy, the objective of this parallel corpus-based study was to quantitatively and qualitatively compare the distribution of metadiscourse features as well as analyze the writer-reader interaction of written discourse in translating legal and political texts from English into Persian. For this reason, a wide range of different steps were taken. First, for classifying and analyzing metadiscourse features, Hyland's model (2005), which is divided into two sub-categories of interactive and interactional metadiscourse features was used. Then, for analyzing and extracting metadiscourse features, Sketch engine corpus software was used as the corpus tool. Next, for extracting and analyzing the metadiscourse features in the corpus of the study, the ELRA (European Language Resources Association) parallel corpus as well as a second do it yourself (DIY) parallel corpus were used as the data gathering sources. These two corpora were combined into one corpus in order to compile a unified, large, balanced, representative, and uni-directional parallel corpus of English and Persian language pairs in legal and political texts aligned mostly at sentence and paragraph levels. In line with the parallel corpus, a second Persian monolingual corpus was created which functioned as a reference corpus. This monolingual corpus was created so that the metadiscourse features of the English corpus as well as their translations into Persian could be compared with those of the non-translated original texts in the Persian language.

Once the corpora were compiled and ready for analysis, first the Persian monolingual reference corpus was analyzed manually and scrutinized line by line in order to detect any single token of metadiscourse features. After that, their distribution and frequency were analyzed and calculated by using Sketch engine corpus software. The tokens of metadiscourse features were classified based on Hyland's model. Then, the same process was performed for the English-Persian parallel corpus. In the final stage, the instances of metadiscourse features were compared in a three-

dimensional model. The metadiscourse features of the Persian language (reference corpus) were analyzed to see how they were used in Persian. They were then compared to those found in the parallel English into Persian corpus to see how they were used and distributed in English texts and in their Persian translations. In the final stage, metadiscourse features of the English-Persian corpus were compared with those of the Persian monolingual corpus to see how these features were used in the English language, in Persian translated texts and in Persian non-translated original texts.

The results of this comparison revealed that in terms of type-token ratio, the Persian language ratio was 77:15 which means that the Persian monolingual corpus had a relatively high level of linguistic complexity. In addition, the type-token ratio of the English corpus was 89:19 which was more than that of the Persian monolingual corpus. This ratio showed that the English corpus had a lower number of repetitions and a higher lexical density when compared to the Persian monolingual corpus. However, the type-token ratio of the Persian translations was 91:12, which means that the Persian language like the English corpus and unlike the Persian monolingual corpus had a high level of lexical density and lower number of repetitions.

In terms of the distribution of metadiscourse features, the quantitative results of this study revealed that the English corpus had more tokens of metadiscourse features as compared to that of the Persian translations. In addition, the corpora of both English and Persian had more interactive metadiscourse features than interactional metadiscourse features. This inclination towards interactive metadiscourse features was similar to the Persian monolingual corpus. Moreover, the quantitative analysis showed that in both corpora and in the interactive category, transitions, frame markers and code glasses were the most frequently used metadiscourse features, while in the interactional category, boosters, self-mentions, and hedges were the most used metadiscourse features.

The qualitative analysis of the concordance lines, however, demonstrated, that in translation from English into Persian, there were traces of implicit change, deemphasis change, disinformation change, and invisibility change (four types of changes) as not all of the metadiscourse features were translated. Finally, it can be said that although both English and Persian languages belong to the writer-oriented category of languages, due to the heterogeneous distribution of metadiscourse features from English to Persian, the interaction between writer and reader in the process of translation from English into Persian in legal and political texts changed, meaning that the translations into the Persian language were closer to a more reader-oriented language. The results of this study are hoped to be found useful for researchers and scholars in such fields as translation studies, corpus-based translation studies, corpus linguistics, text analysis as well as contrastive linguistics.

KEYWORDS: Translation Studies; writer-reader interaction in written discourse; metadiscourse features; metadiscourse features in translation; corpus-based translation studies; legal and political texts; Persian and English languages

تعامل بین نویسندگان و خواننده در گفتمان نوشتاری: بررسی پیکره موازی محور ترجمه انگلیسی- فارسی عناصر فراکلام در متون قضایی و سیاسی

عناصر فراکلام آن دسته از عناصری هستند که به واسطه آنها تعامل بین نویسندگان و خواننده و گوینده و مخاطب برقرار و هدایت می‌گردد. این عناصر به عنوان تعامل بین نویسندگان و خواننده به سطح دوم معنا تعلق دارند و رابطه ایی بین آنها و سح اول معنا که همان محتوای پیام می باشد وجود ندارد. با توجه به این دوگانگی متون، هدف از انجام این تحقیق پیکره موازی محور مقایسه کمی و کیفی توزیع عناصر فراکلام و بررسی تعامل بین نویسندگان و خواننده در ترجمه گفتمان نوشتاری متون قضایی و سیاسی از زبان انگلیسی به زبان فارسی بود. به همین منظور طیف وسیعی از اقدامات مختلف صورت گرفت. در ابتدا، با هدف دسته بندی و بررسی عناصر فرا کلام از مدل هایلند (2005) استفاده گردید که به دو دسته تبادل و تعامل تقسیم می‌شود. سپس، برای بررسی و استخراج عناصر فراکلام از نرم افزار پیکره ساز "اسکچ انجین" استفاده شد. سپس، برای استخراج و بررسی عناصر فراکلام در پیکره مورد مطالعه، از پیکره همتراز شده الرا به همراه پیکره ایی فرد ساز به عنوان منبع جمع آوری داده استفاده گردید. با هدف تهیه پیکره ایی واحد، بزرگ، متعادل، باز نما و یک سوی انگلیسی- فارسی متون قضایی و حقوقی که عمدتاً در سطح جمله و پاراگراف همتراز شده باشند، دو پیکره ذکر شده با یک دیگر ترکیب شدند. همسو با پیکره همتراز شده، پیکره ایی تک زبانه فارسی که نقش پیکره ناظر را داشت تهیه گردید. هدف از تهیه این پیکره امکان بررسی عناصر فراکلام در زبان انگلیسی و ترجمه آنها در زبان فارسی همراه با عناصر فراکلام در زبان فارسی اصیل غیر ترجمه ای بود.

پس از تهیه پیکره ها و آماده سازی آنها برای بررسی، در ابتدا پیکره تک زبانه فارسی به صورت دستی و خط به خط بررسی گردید تا بتوان هر نوع عنصر فراکلام را شناسایی کرد. سپس، توزیع و فراوانی عناصر فراکلام با کمک نرم افزار پیکره ساز "اسکچ انجین" محاسبه گردید. عناصر فراکلام بر اساس دسته بندی هایلند تقسیم شدند. سپس، همین فرایند برای پیکره همتراز شده انگلیسی- فارسی صورت گرفت. در مرحله نهایی، عناصر فراکلام به روشی سه وجهی مورد بررسی قرار گرفتند: عناصر فراکلام در زبان فارسی (پیکره مرجع) با هدف بررسی نحوه استفاده آنها در زبان فارسی اصیل غیر ترجمه ای بررسی شدند. سپس، عناصر فراکلام از زبان انگلیسی به زبان فارسی مقایسه شدند تا نحوه استفاده و توزیع آنها در زبان انگلیسی و ترجمه شان در زبان فارسی مشخص گردد. در مرحله نهایی، عناصر فراکلام در پیکره همتراز شده انگلیسی- فارسی با عناصر فراکلام در پیکره تک زبان فارسی اصیل غیر ترجمه ای مقایسه شدند تا نحوه استفاده آنها در زبان انگلیسی، زبان فارسی ترجمه شده و زبان فارسی اصیل غیر ترجمه شده مشخص گردد.

نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که بر حسب نسبت نوع-نمونه، نسبت زبان فارسی عددی برابر با 77,15 بود به این معنا که پیکره تک زبانه زبان فارسی نسبتاً دارای سطح بالایی از پیچیدگی زبانی بود. علاوه بر آن، نسبت نوع-نمونه در پیکره زبان انگلیسی عددی برابر 89,19 بود که بالاتر از پیکره تک زبانه فارسی بود. این نسبت نشان داد که در مقایسه با پیکره تک زبانه زبان فارسی، پیکره زبان انگلیسی دارای تعداد کمتری کلمات تکراری و غلظت و ازگانی بیشتری بود. با این حال، نسبت نوع- نمونه در پیکره

ترجمه شده به زبان فارسی عددی معادل 91,12 بود به این معنا که زبان فارسی مانند پیکره انگلیسی و بر خلاف پیکره تک زبانه زبان فارسی دارای غلظت واژگانی بالا و سطح کمتری از واژگان تکراری بود.

در رابطه با توزیع عناصر فراکلام، نتایج کمی مطالعه نشان داد که پیکره انگلیسی دارای نمونه های بیشتری از عناصر فراکلام در مقایسه با ترجمه های فارسی بود. علاوه بر آن پیکره های زبان انگلیسی و زبان فارسی دارای عناصر فراکلام تبدالی بیشتری بودند تا عناصر فراکلام تعاملی. این نوع گرایش به عناصر فراکلام تبدالی مشابه به پیکره تک زبانه زبان فارسی بود. علاوه بر آن، بررسی کمی نشان داد که در هر دو پیکره و در دسته بندی تعاملی عناصر گذاره ای، قالب نماها و ابهام زدها پر کاربردترین عناصر بودند؛ در حالیکه، در دسته بندی مشارکتی یقین نماها، خود اظهارها و تردید نماها پرکاربردترین عناصر بودند.

با این حال، بررسی کیفی خطوط واژه نما نشان داد که در ترجمه از زبان انگلیسی به زبان فارسی نشانه هایی از تغییرات ضمنی، کم تاکید، عدم ارایه اطلاعات کافی و عدم شفافیت (4 گونه تغییر) پدیدار شد. در پایان می توان گفت که اگرچه هر دو زبان انگلیسی و فارسی به دسته زبان های نویسنده محور تعلق دارند، به واسطه توزیع غیر ناهمگن عناصر فراکلام از زبان انگلیسی به زبان فارسی، تعامل بین نویسنده و خواننده در فرایند ترجمه متون قضایی و سیاسی از زبان انگلیسی به زبان فارسی تغییر پیدا می کند؛ به این معنا که زبان فارسی ترجمه شده قرابت بیشتری به یک زبان خواننده محور پیدا می کند. امید می رود که نتایج حاصل از این تحقیق برای محققان و پژوهشگران در رشته هایی از قبیل مطالعات ترجمه، مطالعات ترجمه پیکره-محور، زبان شناسی پیکره ای، تحلیل متن و زبان شناسی مقابله ای مفید واقع گردد.

واژگان کلیدی: مطالعات ترجمه، تعامل نویسنده- خواننده در گفتار نوشتاری، عناصر فراکلام، عناصر فراکلام در ترجمه، زبان شناسی پیکره ای، مطالعات ترجمه پیکره محور، قضایی و سیاسی، زبان های فارسی و انگلیسی